

การจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล้า บุหรี่ เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิต
ของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

**Organizing Activities to Create Awareness of Immunity Against Risk Factors of Alcohol
and Cigarette To Promote Life Skills in Early Childhood Children in the Sisaket Rajabhat
University Demonstration School**

ทิพวรรณ พานเข้ม¹, นิตยา แข่งขัน² และปกรณ์ชัย สุพัฒน์³

Thippawan Pankhem¹, Nittaya Khangkhun², and Pakornchai Suphat³

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ^{1,2,3}

Faculty of Education and Human Development Sisaket Rajabhat University^{1,2,3}

Corresponding author, E-mail: thippawan.p@sskru.ac.th¹, nittaya.k@sskru.ac.th², Pakornchai.s@sskru.ac.th³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล้า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัย ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล้า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2566 ช่วงอายุ 5-6 ปี จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล้า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยรวมจำนวน 48 แผน แบบประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการอารมณ์ และความเครียด ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ผลประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล้า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.17/86.71 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) เด็กปฐมวัยมีทักษะชีวิตก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล้า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะชีวิตเด็กปฐมวัย, ปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล้า บุหรี่, การจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล้า และบุหรี่ยุติ

ABSTRACT

This research aimed to 1) determine the effectiveness of alcohol organizing activities to create awareness of immunity against risk factors of alcohol and cigarette for early childhood children according to the 80/80 criterion, and 2) Compare the life skills of early childhood children before and after organizing activities to create awareness of immunity against risk factors of alcohol and cigarette for early childhood children. The sample group in the research consisted of 50 early childhood children in the sisaket rajabhat university demonstration school in the academic year 2023, aged 5-6 years, who were selected by purposive sampling. The research instruments included A plan for organizing activities to create awareness of immunity against risk factors related to alcohol and cigarette for young children, totaling 48 plans, assessment of life skills of young children in 4 areas: awareness and self-esteem and others, analytical thinking, decision-making and creative problem-solving, emotional and stress management, and building good relationships with others and the evaluation results from the 5 experts found that the suitability was at the highest level ($\bar{x} = 4.52$). Data were analyzed using mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and hypothesis testing with a dependent t-test.

The research results found that 1) the plan for organizing alcohol and cigarette activities in the positive energy planting project to create awareness of risk factor immunity in early childhood children was effective at 82.17/86.71, higher than the specified criteria. 2) Early childhood children had life skills before and after the activity to create awareness of immunity against risk factors of alcohol and cigarette. Early childhood children had higher life skills after the activity than before the activity, both overall and in 4 aspects, with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Life skills Early childhood children, Immunity Against Risk Factors of Alcohol and Cigarette, Positive energy cultivation project to create awareness of risk factors

บทนำ

ในปัจจุบันปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และสังคมของคนไทยในวงกว้าง ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ระบุว่าประเทศไทยมีอัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบสูงเป็นลำดับต้น ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพเรื้อรัง อุบัติเหตุบนท้องถนน และความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาสำคัญที่พบในขณะนี้คือการเพิ่มขึ้นของ อุบัติเหตุจากการขับขี่ที่เกิดจากการเมาแล้วขับ การมีพฤติกรรมรุนแรง และปัญหาอาชญากรรม (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2557) รวมถึงผลกระทบทางด้านสุขภาพจากการดื่ม เช่น โรคกระเพาะอาหาร โรคตับ โรคมะเร็งบางชนิด การมีพฤติกรรมทำร้ายตัวเอง รวมไปถึงการเกิดความผิดปกติทางจิตอื่น ๆ (ศิริพร รุ่งสุวรรณ, 2559) และประเทศไทยได้ดำเนินการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผลิตภัณฑ์ยาสูบผ่านกฎหมายและนโยบายต่าง ๆ เพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551) มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการผลิต การจำหน่าย และการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยกำหนดข้อห้ามในการขายในบางสถานที่ และเวลาที่กำหนด รวมถึงห้ามโฆษณาที่ส่งเสริมการดื่ม พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 (พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560) มุ่งเน้นการป้องกันการเริ่มสูบบุหรี่ในกลุ่มเยาวชนและลดการบริโภคยาสูบในประชากรทั่วไป โดยกำหนดมาตรการห้ามขายยาสูบให้กับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ห้ามโฆษณาและส่งเสริมการขายในทุกรูปแบบรวมถึงกำหนดให้บรรจุภัณฑ์ต้องมีคำเตือนเกี่ยวกับสุขภาพที่ชัดเจน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีแผนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านสุขภาพที่มุ่งลดอัตราการสูบบุหรี่และการดื่มแอลกอฮอล์ โดยเน้นการสร้างความรู้ความตระหนักรู้ในสังคม การส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่ดี และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดการดำเนินการเหล่านี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของประเทศในการปกป้องสุขภาพและลดผลกระทบที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2563) แต่ปัญหาการสูบบุหรี่และการดื่มแอลกอฮอล์

ของเยาวชนในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะสูบและดื่มเร็วขึ้น ทำให้เยาวชนกลายเป็นนักสูบและนักดื่มหน้าใหม่ที่อายุน้อยลงเรื่อย ๆ และมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มแอลกอฮอล์ที่เปลี่ยนแปลงไปปัจจุบันประเทศไทยประกาศใช้ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2560 (ราชกิจจานุเบกษา, 2560) ซึ่งวัยรุ่นหรือเยาวชนถือเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต การสูบบุหรี่และการดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในการใช้ชีวิตประจำวันต่อตัวผู้สูบบุหรี่ ผู้ดื่มแอลกอฮอล์ ครอบครัว และผู้คนรอบตัวในสังคม เช่น ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง การทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันควร การตั้งครุฑไม่พึงประสงค์ อุบัติเหตุและการบาดเจ็บ ปัญหา ทางเศรษฐกิจ เป็นต้น (สาวิตรี อัษณางค์กรชัย, 2562) นอกจากนี้พฤติกรรม การสูบบุหรี่และดื่ม แอลกอฮอล์ยังส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้เนื่องจากเยาวชนบางกลุ่มหรือบางคนได้รับอิสรภาพเมื่อต้องเรียนไปกลับบ้าน และอยู่ห่างจากครอบครัวเมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้น อาจจะไม่สามารถควบคุมตนเองใน ระหว่างที่ศึกษาเล่าเรียนได้ ขาดระเบียบวินัยในตนเอง ไม่เข้าเรียน เทีี่ยวหรือสังสรรค์จนทำให้หมดสิทธิในการสอบ เริ่มที่จะมีการใช้สารเสพติดประเภทอื่น (นัฐวดี อาระสา, 2565) อาจส่งผลให้วัยรุ่นมี พฤติกรรมที่อยากลอง สารเสพติด และมีความเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้น เช่น ความเสี่ยงจากกลุ่มเพื่อน ที่อาจชวนไปเที่ยวสถานบันเทิง ความเสี่ยงที่จะเป็นนักสูบบุหรี่และนักดื่มแอลกอฮอล์หน้าใหม่ การประชาสัมพันธ์ของการลด แลก แจก แถม ของสถานบันเทิง ซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามและไม่เหมาะสมสำหรับเยาวชนและเด็กวัยรุ่นในสถานศึกษา

แนวทางการป้องกันปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการให้ความรู้และสร้างทักษะชีวิตในวัยเด็กเป็นกลยุทธ์สำคัญในการลดอัตราการใช้สารเสพติดในอนาคตงานวิจัยหลายฉบับ เช่น Nation, et al. (2003) ระบุว่าโปรแกรมที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานและมีส่วนร่วมของเด็กสามารถช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมที่ดี ลดความอยากรู้อยากลอง และช่วยให้เด็กมีทักษะในการปฏิเสธสิ่งที่เป็นอันตราย และ Botvin and Griffin (2004) ได้ศึกษาการใช้แอลกอฮอล์ ยาสูบ และยาเสพติดอื่น ๆ เป็นปัญหาสำคัญที่มักเริ่มขึ้นในช่วงวัยรุ่น

โชคดีที่มีการพัฒนาโปรแกรมป้องกันการติดยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพสำหรับเยาวชนอย่างมากในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งช่วยจัดการกับปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยป้องกันที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มใช้ยาเสพติด และสอนทักษะที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านทางสังคม และเสริมสร้างความสามารถทางสังคมและส่วนบุคคล ด้วยเหตุนี้ การจัดกิจกรรมที่เน้นการสร้างจิตสำนึกและภูมิคุ้มกันตั้งแต่วัยระดับปฐมวัยจึงเป็นวิธีการสำคัญในการลดปัจจัยเสี่ยงของปัญหาได้อย่างยั่งยืน

โครงการสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า นุหรี ของเด็กปฐมวัยจึงถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการป้องกันในระดับประเทศ โดยเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กปฐมวัยมีทักษะชีวิตสามารถดำเนินชีวิตจัดการกับปัญหาต่าง ๆ รอบตัว และมีความพร้อมในการปรับตัวสู่นาคต ด้วยกระบวนการที่ครูผู้สอน และผู้ปกครองได้ร่วมกันพัฒนาความคิด ความรู้สึก และเจตคติของเด็กผ่านการสื่อสาร และการกระทำของครูและผู้ปกครอง การสร้างจิตสำนึกให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงด้วยการเพิ่มพลังบวกหรือพลังที่ดี มองเห็นสิ่งดี ๆ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กรับรู้ความสามารถของตนเอง มองคนอื่นในแง่ดี เชื่อในพลังแห่งความดี และพลังความสัมพันธ์ที่ดีร่วมกันจะส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ที่ดีของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมที่ออกแบบให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยไม่ว่าจะเป็นการเล่น หาน บบาทสมมติ เกมการเรียนรู้ หรือกิจกรรมสร้างสรรค์อื่น ๆ ที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของเหล้า และนุหรีในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและนำไปปฏิบัติได้จริง นอกจากนี้โครงการยังให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครอบครัว โรงเรียนและชุมชนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในระยะยาว ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถลดอัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และนุหรีในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น นักวิจัยได้เห็นความสำคัญของการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและพฤติกรรมในเด็กปฐมวัย เพื่อป้องกันการเข้าสู่พฤติกรรมเสี่ยงในอนาคต โดยเฉพาะการปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพที่ดีและการสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัจจัยเสี่ยง โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อพฤติกรรมเชิงบวก ผ่านหลักสูตรการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะชีวิตและ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงโทษและผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ การพัฒนาโปรแกรมที่มุ่งเน้นการสร้างทักษะชีวิต เสริมสร้างจิตสำนึก และให้ความรู้ที่เหมาะสมกับวัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า นุหรี สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า นุหรี สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับแผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า นุหรี สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อน ได้รับการจัดกิจกรรม

ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า นุหรี สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ คือ เนื้อหาความรู้การสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเรื่องเหล่า นุหรี สำหรับเด็กปฐมวัย และการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า นุหรี ที่มีผลต่อทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ส่งผลให้เด็กเกิดการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่นด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการอารมณ์ และความเครียดด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น

ด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในปีการศึกษา 2566 โดยมีการบูรณาการสอนในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ผ่านนิทาน ผ่านบทเพลง ผ่านกระบวนการทดลอง และผ่านการปฏิบัติในเรื่องเหล่านี้จำนวน 24 แผน โดยใช้เวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละ 20 นาที และเรื่องบุหรี จำนวน 24 แผน โดยใช้เวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละ 20 นาที

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยกำหนดรูปแบบการวิจัยแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยมีรายละเอียดการดำเนินวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2566 ช่วงอายุ 4-6 ปี จำนวน 100 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2566 ช่วงอายุ 5-6 ปี จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยใช้แผนแต่ละหัวข้อเรื่อง เหล่า จำนวน 24 แผน เรื่องบุหรี 24 แผน ผลประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) นำแผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี สำหรับเด็กปฐมวัยไปผ่านการประเมินคุณภาพ เพื่อหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับเด็กปฐมวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน

ดังนี้ 1) การหาประสิทธิภาพรายบุคคล 2) การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก 3) การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม

2. แบบประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี สำหรับเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยใช้แบบประเมินจาก สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า(สคล.) ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการอารมณ์และความเครียดด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น แบบประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา และความถูกต้องด้านภาษา ด้านรูปภาพ ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย (Pre-test) กับเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมเป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที มีการบูรณาการสอนในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ผ่านนิทาน ผ่านบทเพลง ผ่านกระบวนการทดลอง และผ่านการปฏิบัติ
3. แบบประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย (Pos-test) หลังจากการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี สำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษด้วยการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามวิธีการของด้วยการหา (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ซึ่งกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็น 80/80
2. วิเคราะห์หาการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรีที่มีผลต่อทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย แปลผลช่วงคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้เทียบกับเกณฑ์เพื่อระบุระดับทักษะ

ชีวิตของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมฯ โดยแบ่งเกณฑ์อันตรภาคชั้นเป็น 3 ช่วงคะแนน ดังนี้

ช่วงคะแนน 2.34-3.00 หมายถึง อยู่ในระดับดี

ช่วงคะแนน 1.67-2.33 หมายถึง อยู่ในระดับพอใช้

ช่วงคะแนน 1.00-1.66 หมายถึง อยู่ในระดับควรส่งเสริม โดยการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ วิเคราะห์โดยใช้ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัย

การจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2566 ช่วงอายุ 5-6 ปี จำนวน 50 คน สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ประสิทธิภาพ	คะแนน	$\bar{x}$	S.D	ค่าประสิทธิภาพ (E ₁ / E ₂)
ประสิทธิภาพของแผนฯ (E ₁)	240	197.20	6.65	82.17
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	30	34.69	1.07	86.71

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีประสิทธิภาพ 82.17/86.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. การจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ ที่มีผลต่อทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษรายด้าน

ตารางที่ 2 ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย	ก่อนจัดกิจกรรม			หลังจัดกิจกรรม		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	1.70	0.28	พอใช้	2.38	0.46	ดี
ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	1.69	0.48	พอใช้	2.36	0.47	ดี
ด้านการจัดการอารมณ์และความเครียด	1.67	0.26	พอใช้	2.46	0.5	ดี
ด้านการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	1.73	0.25	พอใช้	2.97	0.12	ดี
เฉลี่ย	1.70	0.32	พอใช้	2.54	0.39	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยโดยภาพรวมพบว่า ก่อนการทดลองเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยโดยรวมระดับพอใช้ ($\bar{x} = 1.70$, S.D. = 0.32) โดยมีค่าเฉลี่ยจำแนกเป็นรายด้านก่อนการทดลองมากที่สุดได้แก่ ด้านการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ($\bar{x} = 1.73$, S.D. = 0.25) และด้านตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ($\bar{x} = 1.70$, S.D. = 0.28) ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 1.69$, S.D. = 0.48) และค่าเฉลี่ยจำแนกเป็นรายด้านก่อนการทดลองน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการจัดการอารมณ์และความเครียด ($\bar{x} = 1.67$, S.D. = 0.26)

หลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยโดยรวมระดับดี ($\bar{x} = 2.54$, S.D. = 0.36) โดยมีค่าเฉลี่ยจำแนกเป็นรายด้านมากที่สุดได้แก่ ด้านการสร้าง

สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ($\bar{X} = 2.97, S.D. = 0.12$) และค่าเฉลี่ยจำแนกเป็นรายด้านหลังการทดลองน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.36, S.D. = 0.47$) แสดงว่าก่อนการทดลองทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับพอใช้ แต่หลังจากการทดลองทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้มาอยู่ในระดับดีทั้งโดยรวมและรายด้าน

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

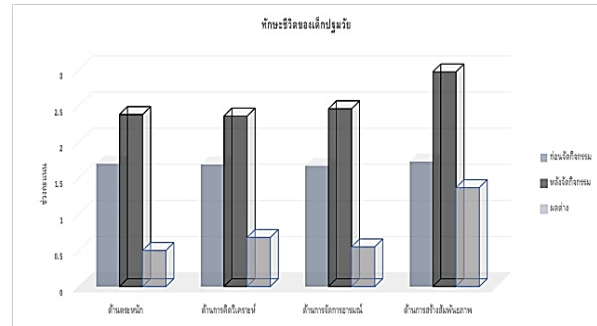
ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย	คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig.
ด้านตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	ก่อนเรียน	1.70	0.28	9.034	.000
	หลังเรียน	2.38	0.46		
ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์	ก่อนเรียน	1.69	0.48	6.405	.000
	หลังเรียน	2.36	0.47		
ด้านการจัดการอารมณ์ และความเครียด	ก่อนเรียน	1.67	0.26	10.625	.000
	หลังเรียน	2.46	0.50		
ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	ก่อนเรียน	1.73	0.25	28.555	.000
	หลังเรียน	2.97	0.12		
รวม	ก่อนเรียน	1.70	0.32	13.654	.000
	หลังเรียน	2.54	0.39		

หมายเหตุ. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีทักษะชีวิตก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมการสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้าน หลังการ

จัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ก่อนและหลังการทดลอง

อภิปรายผลการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า บุหรี่สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีประสิทธิภาพ 82.17/86.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ใช้สื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ มีการส่งเสริมให้ผู้ปกครองและครูเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทำให้เด็กได้รับการปลูกฝังพฤติกรรมที่ดีทั้งในโรงเรียนและที่บ้านการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นให้เด็กมีส่วนร่วมความต่อเนื่องของกิจกรรมอย่างเป็นระบบ ทำให้เด็กมีโอกาสได้รับการต่อยอดความรู้และปรับพฤติกรรมได้อย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับนิตยา ปานโพธิ์จัน (2562) ผลการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.77/82.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาแนวคิดและแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 และงานวิจัยของนันทนา ธนานุศักดิ์ (2565) ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการโดยใช้ชุดกิจกรรม

สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของเด็กปฐมวัย
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.76/87.52 ซึ่งสูงกว่า
เกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ซึ่งกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมทักษะ
พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้ศึกษา
สร้างขึ้นประกอบด้วย มาตรฐาน/ตัวชี้วัด สำคัญ จุดประสงค์
การเรียนรู้สาระการเรียนรู้สาระที่ควรเรียนรู้ และประสบการณ์
สำคัญ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย
อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา ช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญ
สำหรับการสร้างองค์ความรู้ และ Nation, et al., (2003) ได้ศึกษา
ที่วิเคราะห์หลักการของโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงที่มี
ประสิทธิภาพได้สรุปหลักสำคัญที่ทำให้โปรแกรมป้องกันมี
ประสิทธิภาพซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม
สร้างจิตสำนึกและภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล่า นุหรี สำหรับเด็ก
ปฐมวัยได้ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น นิทาน บทบาทสมมติ และ
เกม เพื่อให้เด็กเข้าใจถึงโทษของเหล้า และบุหรี่ยให้พ่อแม่และครูมี
ส่วนร่วมในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริม
พฤติกรรมที่ดีประเมิณผลพฤติกรรมของเด็กเป็นระยะ เพื่อดูว่า
สามารถลดโอกาสในการสัมผัสปัจจัยเสี่ยงได้จริงหรือไม่

2. เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
เกิดทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้าง
จิตสำนึกภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล้า บุหรี่ย สำหรับเด็กปฐมวัยใน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยภาพรวมทุก
ด้านหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม
กับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยใช้วิธีการเรียนรู้ที่เป็นมิตรกับเด็ก
ทำให้เด็กเข้าใจง่ายและซึมซับความรู้โดยไม่รู้สึกรู้สึกบังคับ กิจกรรม
ถูกจัดให้มีความต่อเนื่อง และมีการทบทวนความรู้เป็นระยะทำให้
เด็กไม่ลืมและสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้เมื่อเด็กสนุกไปกับ
การเรียนรู้พวกเขาจะเปิดใจและซึมซับแนวคิดในการหลีกเลี่ยง
พฤติกรรมเสี่ยงโดยไม่รู้สึกรู้สึกว่าถูกยึดเยียด สอดคล้องกับ
ผลการศึกษาพบว่า ธนา นพคุณ (2564) ที่กล่าวถึง การพัฒนา
ทักษะชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตและควรได้รับ
การส่งเสริมตั้งแต่วัยปฐมวัย การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ
ชีวิตควรเน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติและเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้

ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อที่เด็กจะได้นำทักษะชีวิตที่
ได้รับจากการทำกิจกรรมไปปรับใช้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน
ศิริพร ศรีจันทร์ และธีรศักดิ์ อุปรมย์ อุปนายก อป.มยอชชย (2564)
ได้กล่าวถึง กิจกรรมสถานการณ์จำลองว่าเป็นกระบวนการสอน
เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ผู้สอน
กำหนดเน้นให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมในสถานการณ์จำลอง โดยมี
ข้อมูลกติกาในการทำกิจกรรม และบทบาทที่สะท้อนความเป็นจริง
รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ในสถานการณ์การแก้ปัญหา
และการตัดสินใจที่จะส่งผลให้เด็กปฐมวัยตัดสินใจในลักษณะ
เดียวกันกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงและสอดคล้องกับ
ชีวิตประจำวันของผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึก
ภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล้า บุหรี่ย สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยการใช้แบบบันทึก
ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยโดยผู้วิจัยใช้แบบบันทึกทักษะชีวิตของ
เด็กปฐมวัย จากสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า(สคล.) ภายใต้
การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
(สสส.) แบ่งเป็น 4 ด้าน ด้านตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและ
ผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์
ด้านการจัดการอารมณ์ และความเครียด ด้านการสร้างสัมพันธภาพ
ที่ดีกับผู้อื่น และขอขอบคุณคณะผู้บริหาร ครู และเด็กปฐมวัย
ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมสนับสนุน
ส่งเสริมให้ทำวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ ผู้จัดทำหวังเป็นอย่าง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึก
ภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล้า บุหรี่ย สามารถสร้างจิตสำนึกสำหรับเด็กปฐมวัยได้
จึงควรนำไปใช้กับโรงเรียนอื่นๆ

1.2 จากผลการวิจัยพบว่านำการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึก ภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงเหล้า บุหรี่ สำหรับเด็กปฐมวัยสามารถนำมา ปรับใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ในปัจจุบันควรมีการศึกษาว่า สื่อเทคโนโลยีมีปรับประยุกต์ใช้และการเข้าถึงเนื้อหาของความอันตราย ของเหล้า และบุหรี่ ที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

2.2 ควรมีการสำรวจและศึกษาปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อิทธิพลของสื่อสังคม เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือสภาพแวดล้อมใน ครอบครัว ที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของเด็ก เพื่อให้สามารถ วางแผนการป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ธนา นพคุณ. (2564). *การพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน โรงเรียนอนุบาลนครเขเว็จจังหวัดชัยภูมิ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- นาตยา ปานโพธิจาน. (2562). *การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริม พัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กชั้น อนุบาลปีที่ 3. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 3(8), 107-117.
- นัฐดี อาระสา. (2565). *การสูบบุหรี่และการดื่มแอลกอฮอล์ ของเยาวชนใน สถานศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- นันทนา ธนาคุคักดี. (2565). *การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบบเน้นกระบวนการโดยใช้ชุดกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สำหรับชั้น อนุบาลปีที่ 2. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 2(6), 132-144.

- พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 *ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 125 ตอนที่ 34*. สืบค้นจาก <https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/593246>.
- พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2560. *ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 134 ตอนที่ 39 ก*. สืบค้นจาก [https://th.m.wikisource.org/wiki/พระราชบัญญัติ_แก้ไข_เพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา_\(ฉบับที่_26\)_พ.ศ._2560](https://th.m.wikisource.org/wiki/พระราชบัญญัติ_แก้ไข_เพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา_(ฉบับที่_26)_พ.ศ._2560).
- ศิริพร ศรีจันทร์ และธีรศักดิ์ อุปรมย์ อุปไมยอริชัย. (2564). *179 วิถีรวมสู่ตรการสอน ฉบับกระเบา*. กรุงเทพฯ: กู๊ดเฮดพรีนซ์ติ้ง แอนด์ แพคเกจจิ้ง กรุ๊ป.
- ศิริพร รุ่งสุวรรณ. (2559). *ผลของโปรแกรมการฝึกทักษะชีวิต เพื่อลดการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนอกระบบการศึกษาที่มี พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดนครนายก (วิทยานิพนธ์ บริญญามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2557). *สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์และผลกระทบต่อประเทศไทยปี 2556*. นนทบุรี: บริษัท เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์จำกัด.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2563). *รายงานสถานการณ์การดำเนินนโยบาย ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2551-2561 ภายใต้โครงการ joint assessment mission to review alcohol control policy and strategy in thailand*. ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา หน่วยระบาดวิทยา คณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สาวิตรี อึ้งนางค์กรชัย. (2562). *ข้อเท็จจริงและตัวเลข เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย พ.ศ. 2559-2561*. สืบค้นจาก <http://cas.or.th/cas/?p=6099>
- Botvin, G. J., & Griffin, K. W. (2004). Life skills training: Empirical findings and future directions. *The Journal of Primary Prevention*, 2(2),29-32.
- Nation, M., Crusto, C., Wandersman, A., Kumpfer, K. L., Seybolt, D., Morrissey-Kane, E., & Davino, K. (2003). What works in prevention: Principles of effective prevention programs. *American Psychologist*, 58(6-7), 449-456.